

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 126.995 van 9 januari 2004  
in de zaak A. 133.072/X-11.301.**

In zake :           1. Willy DE LANCKER,  
                      2. Dirk DE LANCKER,  
                      die woonplaats kiezen bij  
                      Advocaat D. VAN HEUVEN,  
                      kantoor houdende te 8500 KORTRIJK,  
                      President Kennedypark 8b

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,  
dat woonplaats kiest bij  
Advocaat B. BRONDERS,  
kantoor houdende te 8400 OOSTENDE,  
E. Beernaertstraat 106.

---

**DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat Willy DE LANCKER en Dirk DE LANCKER op 17 februari 2003 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 16 december 2002 van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening houdende nietigverklaring van de stedenbouwkundige vergunning op 11 november 2002 door het college van burgemeester en schepenen van de stad Veurne aan Willy DE LANCKER afgegeven voor het oprichten van een frituur, gesitueerd binnen het bij ministerieel besluit van 9 juni 1995 beschermd stadsgezicht genaamd "Het centrum van Veurne";

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 3 juni 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 juni 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat W. RASSCHAERT die, loco Advocaat D. VAN HEUVEN verschijnt voor de verzoekende partijen en van Advocaat V. VAN DE KEERE die, loco Advocaat B. BRONDERS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur A. EYLENBOSCH;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

### 1. De feiten

Overwegende dat de eerste verzoekende partij op 14 mei 1997 een stedenbouwkundige vergunning vraagt voor het oprichten van een frietkraam op de Appelmarkt te Veurne, dat het college van burgemeester en schepenen van de stad Veurne met een besluit van 3 juli 1997 de gevraagde vergunning geeft doch dat de tenuitvoerlegging van die beslissing met 's Raads arrest nr. 71.922 van 18 februari 1998 wordt geschorst en dat zij met 's Raads arrest nr. 83.769 van 1 december 1999 wordt vernietigd;

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen van de stad Veurne na die vernietiging met een besluit van 11 november 2002 de oorspronkelijk gevraagde vergunning opnieuw geeft; dat dit vergunningsbesluit op 2 december 2002 door de gemachtigde ambtenaar wordt geschorst en op 16 december 2002 met de thans bestreden beslissing wordt vernietigd;

### 2. Beoordeling

2.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2.1. Overwegende dat de verzoekende partijen wat de tweede voorwaarde betreft in essentie aanvoeren dat door de bestreden beslissing de kans op staking van de uitbating en op afbraak van de kwestieuze frituur zeer reëel wordt, hetgeen het verlies van de gehele inkomsten van de tweede verzoekende partij met zich meebrengt, dat de eerste verzoekende partij met een strafprocedure wordt geconfronteerd en dat het vergunningsbesluit van 11 november 2002 geen regularisatievergunning betreft maar een nieuwe uitspraak over de initiële bouwaanvraag, zodat niet kan worden verwacht dat een aanvrager in afwachting daarvan de kwestieuze constructie wegmaakt;

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij in essentie antwoordt dat het ingeroepen nadeel is te wijten aan de eigen houding van de verzoekende partijen, die niet van hun project afwijken niettegenstaande de negatieve adviezen van de cel Monumenten en Landschappen sedert 1997 en dat het ingeroepen nadeel te vaag en van louter financiële aard is, zodat het principieel herstelbaar is;

2.2.3. Overwegende dat de eerste verzoekende partij vermeldt dat zij de exploitatie van de frituur aan de tweede verzoekende partij heeft overgedragen; dat het aangevoerde nadeel enkel de confrontatie met een strafprocedure betreft; dat de loutere mogelijkheid van een strafprocedure geen moeilijk te herstellen of ernstig nadeel vormt en dat de strafprocedure in casu te wijten blijkt te zijn aan het feit dat de frituur zelfs niet werd gebouwd in overeenstemming met de bepalingen van de oorspronkelijk op 3 juli 1997 gegeven vergunning; dat zulks blijkt uit de overwegingen in 's Raads arrest nr. 71.922 van 18 februari 1998 en uit het feit dat de eerste verzoekende partij in de loop van 1999 zelf tot tweemaal toe een regularisatieaanvraag heeft ingediend; dat het aangevoerde nadeel aldus lijkt te zijn veroorzaakt, niet door de tenuitvoerlegging van de thans bestreden beslissing, maar door het eigengereide en onwettige handelen van de eerste verzoekende partij, die de kwestieuze constructie zelfs niet in overeenstemming met de oorspronkelijke vergunning blijkt te hebben opgericht;

Overwegende dat het door de tweede verzoekende partij aangevoerde nadeel het verlies van al haar inkomsten ingevolge de stopzetting van de exploitatie en de afbraak van de kwestieuze frituur betreft; dat het verlies van inkomsten in principe geen moeilijk te herstellen nadeel vormt daar het achteraf kan worden rechtgezet met een veroordeling tot vergoeding van de geleden schade; dat dergelijk nadeel enkel moeilijk herstelbaar is wanneer het om een verlies van het

volledige inkomen gaat of van een dermate groot deel dat het de facto met dergelijk verlies kan worden gelijkgesteld en de gevolgen van dat verlies meer dan louter pecuniair zijn; dat degene die dergelijk nadeel inroept het bestaan ervan aannemelijk dient te maken; dat de tweede verzoekende partij zich in het verzoekschrift tot schorsing beperkt tot een algemene bewering, zonder enig bedrag te vermelden, laat staan enig bewijs bij te voegen van haar totale inkomsten en van het aandeel daarin van de inkomsten uit de exploitatie van de frituur en derhalve van de omvang van het voorgehouden nadeel, ook in verhouding tot haar totale inkomsten; dat de tweede verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat zij deze gegevens niet in het verzoekschrift tot schorsing kon opnemen;

2.3. Overwegende dat de uiteenzetting van de verzoekende partijen derhalve onvoldoende concrete en precieze gegevens bevat waaruit blijkt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit hen persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

### **Artikel 2.**

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op  
negen januari 2004, door :

de HH.. C. ADAMS,  
W. GEURTS,

wnd. kamervoorzitter, staatsraad,  
griffier.

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**W. GEURTS.**

**C. ADAMS.**